

ರೋಹಿತ್ ಲೈಟ್‌ಪು ಹಾಕಿ, ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದೆದ್ದು ಮತ್ತೆ ಚೇರಿನ ಬಳಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕೂತಿದ್ದ ಕುರುಹುಗಳೇನಾದರೂ ಇವೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದ. ಮರುತ್ತಣ ‘ಅರೆ, ದೇಹವೇ ಇಲ್ಲದ ದೇವ್ಯ ಕುರುಹು ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇಲ್ಲಿ’ ಎನಿಸಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ನಷ್ಟಿ.

ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ಆಚೆ ಆಲೀಂದ. ಕಾರಿಡಾರಿನಲ್ಲಿ ಪುಡುಕರ ಜಗತ್ವನ್ನು ಯಾರೋ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರೋಹಿತ್ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ನೋಡಿದ. ಕಾರಿಡಾರಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಶಂಡರು ಅವರಲ್ಲಿ ಬ್ರಜರು ಕುಡಿತದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತೂರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಥಾಮಸ್! ಥಾಮಸ್ ಅವರ ಜಗತ್ ಬಿಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಥಾಮಸ್ ತಲೆಯ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ತಾನು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕುಚೀಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಎನಿಸಿತು! ಭೇ... ಅದು ಹುಚ್ಚತನ! ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ ಥಾಮಸ್!?

ರೂಪೆನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ?

“ಇನದು ಗಲಾಟೇ? ಹೇರೆ ರೂಪೆನಲ್ಲಿ ರುವವರಿಗೆ ಯಾಕೆ ದಿಸ್ಸಬ್ಬ ಮಾಡ್ರಿದಿ?” ರೋಹಿತ್ ಜೋರು ಮಾಡಿದ.

“ಸಾ... ಸಾರಿ...” ಪುಡುಕರು ತೊದಲುತ್ತಾ ಕ್ಕು ಮಾಪಕೆ ಕೆಳಿ ಮುಂದೆ ಹೋದರು.

ಥಾಮಸ್ ಅವರನ್ನು ಅವರ ರೂಪೆನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಒಳಗೆ ಕಳೆಸಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ರೋಹಿತ್ ಬಳಿ ಬಂದ.

“ಚೇಳಿಗೆ ಸಂಭಾವಿತರಂತೆ ಇತಾರ್, ರಾತ್ರಿ ಕುಡಿದು ಗಲಾಟೇ ಮಾಡ್ಯಾರೆ ಸಾರ್. ಒಳ್ಳೆಯವರೇ... ಏನಾಡೋದು ನಾವು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸಬೇಕು. ಸಾರಿ ಸಾರ್ ದಿಸ್ಸಬ್ಬ ಅಯ್ಯೆನೋ? ನಾಕೇನೂ ಇರ್ಲೇ ಹಾಗಿದ್ದೆ ಥಾರ್, ಬ್ರೌಎನಲ್ಲಿ ರೂಪು ತಗೊಂಡುಬಿಡಿ ಸಾರ್. ಅಲ್ಲಿ ಈ ತರಾ ಕುಡಿದು ಬಂದು ಗಲಾಟೇ ಮಾಡೋರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.